

Хиљадугодишњи рат

MILO MAKSIMOVIC · WEDNESDAY, 19 JULY 2017

Извор: https://philosophyofmetrics.com/the-thousand-years-war/
Превод: ***Мило Максимовић***

Четврти део из серије:

1. **Уништење Русије**
   https://www.facebook.com/download/preview/713105135563065
2. **Најстарији светски симбол**
   https://www.facebook.com/download/preview/242290059596429
3. **Васкрсење Феничанског царства**
   https://www.facebook.com/download/preview/364796163935910

Поновно разумевање Другог светског рата

Овај чланак је наставак наше серије ***о односу између светске историје и симболике***. Претходни делови чланка су нас водили од савремене *Русије*, *Ирана*, све до *Хетитске* и *Феничанске* империје. Открића и обрасци који произилазе из овог истраживања су огромни. Предмет и садржај сваког чланка се одлучују у бљеску блиставих слика и веза који се окрећу и окрећу на дугачком путу људског искуства. Постоји толико пуно да се пише и говори о овоме да ће књига неке врсте евентуално бити потребна да се напише. Али за сада ће ПОМ (*филозофија метрике*) платформа бити довољна док заједно радимо на обнови пејзажа и преусмеравамо наше разумевање онога што значи бити духовно биће које учи.

Неки читаоци имају пуно питања о представљеном материјалу (*примедба аутора*). На њих ће се одговорити на време док практикујемо стрпљење и остајемо отворени за истраживање знања и унапређење самосвести. Други читачи користе сваки чланак као одскочну даску за даља истраживања, везе и разумевање. Ово треба поздравити и охрабрити јер обим овог поновног разумевања светске историје је изван способности једне особе.

*(***примедба моја као преводиоца је да су коментари на Енглеском изузетни и да се у њима налази ризница даљег знања***)*

У последње 4 године разговарали смо о великим монетарним, геополитичким и езотеријским темама (*на овом блогу*). Ови делови су наговештавали неке од већих открића које ће се појавити током ове серије чланака. Пред крај наших путовања открићемо да су ове вишеструке теме и дискусије у ствари биле једна текућа тема и дискусија. То је разговор који се одвијао унутар људског оквира од саме зоре свести. То је светлост унутар таме која покушава постати слободна.

Важно је разумети ***утицај култура једне на другу***. У већини случајева култура освајача ће поделити и разбити освојене. Али доминантна култура ће унети у себе неке од карактеристика и образаца подјармљене културе. Такође се може видети да културе које се успешно бране против освајачке силе често развијају неке од карактеристика спољашњег агресора. Ово се дешава кроз не-борбено средство, јер се социоекономске и верске праксе размењују на више нивоа. Уобичајени образац је да се човекове снаге и слабости могу развити и претакати из културе у културу кроз исти процес који се одвија између појединаца.

Ово - напред и назад - у светској историји и људским односима отежава дефинисање и одређивање почетних тачака у укупном временском оквиру. Нешто што је започело као добро може се претворити у лоше без пуно помпе или признања суптилне корупције из унутрашњег бића.

У последњем чланку названом "***Васкрсење Феничанског царства***" прегледали смо како су Феничани изградили огромну трговачку мрежу и искористили тај привредни утицај и моћ за сузбијање и манипулацију другим културама и империјама. ***Ова империја је развила семе нашег савременог система закона, који су и даље у употреби***. Постоје докази да су путовали широм света и оставили свој утисак и утицај на народе и културе с којима су се сусрели и које су освојили.

Једна таква култура била су ***Англосаксонци***. Увелико је проучавано и доказано да је Феничанска култура у великој мери утицала на Англосаксонску културу. ***Ово је пренос обрасца једне културе и њених карактеристика на другу***. Видећемо да се овај образац понавља изнова и изнова како ***светска непријатељска сила*** *(о којој је већ говорено у првом чланку)* склизне из једне регије у другу. Ова сила ће чак деловати у две супротне нације или империје истовремено, како би се искористила средства свих страна и осигурао приступ ресурсима.

Један пример овога је ***Нацистичка инвазија на Русију***. Западни банкарски и корпоративни интереси подржали су стварање и ширење Нацизма. Ова непоправљива чињеница била је предмет многих спекулација и истраживања. Али, када је Велика Британија објавила рат против Немачке, невољност Америке да се прикључи рату постала је још више забрињавајућа. Тек када је пораз Немачке у битци код Москве постао очигледан, онда се Америка коначно придружила рату.

Битка за Москву се одвила између Октобра 1941. и Јануара 1942. године. Хитлер је напао Русију док се још увек борио на западном фронту. Ова судбоносна одлука је увек била предмет расправе међу историчарима. Али оно што никада није примећено је ***временски оквир око неизбежног Немачког губитка у Русији и напада на Перл Харбор***.

Русија је 5. Децембра 1941. отпочела свој одлучујући контранапад. Било је очигледно да су Немци тада били потучени и не би могли држати своје одбрамбене положаје. Пораз Немачке на источном фронту био је сигуран а два дана касније, 7. Децембра 1941. године, Јапанци су напали Перл Харбор. ***Докази показују да је Америка знала да ће се овај напад десити и омогућити да се то деси као изговор за улазак у рат***.

Користећи тезу ове серије чланака као нашу почетну тачку и филтрирајући за анализу ових догађаја, можемо закључити да је ***Русија, нација која никада није била успешно нападнута и освојена од стране светске непријатељске силе, још једном морала да се брани од инвазије Нациста***. Снага иза Нацистичке Немачке која је подржавала Хитлера кроз западне банке и корпорације користила је Немачку, као и у претходним вековима, као чекић против Русије.

Опасност од губитка целокупне источне Европе од стране Русије док је сила Немаца била гушена према Берлину - један је од најважнијих разлога за улазак Америке у рат. Иако страшан - губитак Источне Европе - губитак Западне Европе од стране Русије би био историјски пораз који се не би могао

допустити од стране непријатељске силе.

Светској непријатељској сили, користећи своје главне шаховске фигуре, још једном као у претходним вековима, ***требала је неповређена и енергична Америчка снага како би ставили клин поделе у сред западних Немачких позиција и вратили што више средстава и ресурса пре него би све пало у руке Русима.*** Журба према Берлину била је са обе стране.

Једно од очигледних питања која долазе на памет у овом сценарију је напад Немачке на Велику Британију. Ово је дошло након што је Британија прогласила рат против Немачке, ***али морамо узети у обзир да је нешто од тога могло да се изрежира и служи сврху која није пораз Немачке***. Британија сама вероватно није била свесна већих потеза, пошто је ***запаљена бакља моћи била већ пренета у Америку током међуратних година.***

Поред тога, предложено је у разматрању да је Хитлер могао да нападне Енглеску а из разлога о којима се и даље расправља, одлучио је против. Рат са Енглеском је, ипак, пружио Немачкој прилику да се тестира њено ново оружје - ракете В1 и В2.

Однос између Америке и Британије, док у исти мах постоји подршка изградње Немачке у војном смислу, представља ***пример како се више народа и култура користе истовремено како би се постигли циљеви и разне сврхе светске непријатељске силе.*** Не треба да претпоставимо да само зато што су две нације у рату једне са другом да једна представља једноглавог орла, док друга представља двоглавог орла. ***Увек ће бити један главни вођа са вазалним витезовима и државама-пешадијом - који могу преузети пуну бруталну силу ратова и социоекономских промена***.

Испитали смо сличну динамику у последњем чланку. ***Светска непријатељска сила користила је Феничанско царство за освајање већине Блиског Истока и Медитерана.*** Феничани су, заузврат, ***користили Морске људе*** као своје средство за сакупљање попадалих плодова нација и измењених трговинских путева. ***Ово је исто и данас, Америка - Феничани савременог света, користи мање нације као послушнике***.

Зар није интересантно како се ***Америка никада није суочила са бруталним фронталним нападом у било ком рату током прошлог века***? Чак и сада, са масовним миграцијама сунита у Европу, Канаду и друге западне нације, ***Америка је поштеђена директног напада***. Али историја нам је показала да ово неће остати случај заувек.

Поновно разумевање Другог светског рата под овом тезом указује на то ***да је ово наставак хиљадугодишњег рата између оних који се окупљају под двоглавим грбом орла и оне под једноглавим грбом орла.***

Читач *(онај који прати блог на Енглеском)* је поставио питање у претходном чланку о Феничанском царству и како би оно и Рим могли бити у рату када су оба представљали светску непријатељску силу под заставом једноглавог орла. Осим онога што је објашњено у претходном тексту, важно је истаћи да је ***Феничанско царство у суштини окончано када су Персијанци*** *(под двоглавим орлом)* ***поразили и поделили царство 539. године пре нове ере.***

Пунски ратови, који су се одвијали између 264. пне и 146. пне.,*били су покушаји светске непријатељске силе да се регијом поврати контрола кроз своју нову основну снагу у Риму*. ***Преношење културе и трансформација културе су једно и исто.*** Исти симболи и верски обичаји се свакодневно преносе са благим изменама и разматрањима како би култура домаћина прихватила и применила нови систем закона и уверења.

Вреди напоменути да је *античка Римска Монархија срушена 509. године пре нове ере*. Ово је било *60 година након што је Феничанско царство окончано инвазијом Персијског краља Кира*. Догађај има сличан осећај и укус као револуције и ратови који су вековима касније срушили друге монархије у Европи и ***представљају тачку преласка и транзиције за светску непријатељску силу.*** Иако се планирање и постављање трансфера десило чак и пре краја Феничанског царства, ***такве стратегије и акције захтевају годинама правно и економско спровођење које је усклађено са културном инфилтрацијом, пре него што се реализују пуни резултати***. Не би се требало ићи даље без примедбе да су након замене Римске монархије нови владари донели велике либералне реформе, проширили своје војне снаге и стекли контролу над Римском ризницом. Звучи познато, зар не?

Ово нас враћа на Феничански утицај на развијање Англосаксонске културе. Видите како ***ова сила манипулише различитим културама и истовремено спроводи различите стратегије***. Првобитна намера овог чланка била је представљање информација које би повезале *легенду краља Артура, Џона Ф. Кенедија и шта се сада дешава између Америке и Русије под председништвом Трампа.* Изузетно је лако да се погубите са овом тезом. Као што је речено, има толико информација и веза. Ово ћемо наставити у следећем чланку, где ћемо *истражити и причу о Камелоту и стварну дефиницију Светог грала.*

Наравно, разјаснићe се веза између свега наведеног и *витезова Темплара*, *који су носили заставу двоглавог орла*.

Постоји још много, много више. - ЈЦ